

14 april 2022, Witte Donderdag jaar C
Evangelielezing: Johannes 13,1-15

Homilie

In deze heilige dagen van de Goede Week, moet ik altijd denken aan het eerste en grootste gebod dat Jezus ons gaf: 'Gij zult de Heer uw God liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met al uw krachten.' Medechristenen, dit zijn de dagen om van God te houden. Het lijkt onmogelijk. Hoe zouden wij van God kunnen houden? Wij mensen kunnen God niet eens vatten, daarvoor is ons hart en ons verstand veel te klein. Wij zullen zelfs nooit in staat zijn tot God op te klimmen, er is zoveel dat ons vasthoudt. Maar dat hoeft ook niet. Want in Jezus is God tot bij ons afgedaald, en deze dagen gaat hij tot in de diepste pijn van ons bestaan. Ieder jaar vieren we met Kerstmis dat God in Jezus mens werd. Maar wat met Witte Donderdag gebeurt is eigenlijk nog onvoorstelbaarder. Als het niet gebeurd was, hadden mensen het niet kunnen verzinnen. Omdat woorden ervoor tekortschieten, is in onze traditie het ritueel gegroeid waarmee we dit uitbeelden. Door de nog steeds geldende Covid-regels moeten we dit jaar alternatieven voor die uitbeelding zoeken, maar misschien is dit net het moment om de betekenis van wat het Johannesevangelie vertelt echt tot ons te laten doordringen. Jezus knielt voor ons, als een dienaar die ons de voeten wast, als een moeder die knielt bij haar kind om ervoor te zorgen. En hij doet dat met de dood voor ogen. Hij weet dat nu het beslissende uur komt. En Jezus houdt nu geen redevoeringen meer, hij vertelt zelfs geen parabels meer. Zijn boodschap en zijn liefde zijn teruggebracht tot de essentie, die zelfs hij nauwelijks kan uitspreken, maar alleen tonen. Echte liefde gaat alle woorden voorbij.

Op Witte Donderdag is God in Jezus zo dicht bij ons, dat wij van hem kunnen houden. Wij kunnen hem nabij zijn en bij hem waken, zoals mensen dat doen bij wie hen echt dierbaar zijn. Hij zal zelfs vragen om bij hem te waken, om dicht bij hem te zijn, met heel ons hart en met heel onze ziel. Goede mensen, dit is het uur om lief te hebben, niet met hoge of sentimentele woorden, maar met in verbondenheid en trouw, zo trouw aan God als een moeder aan haar kind. Want er is geen verschil tussen houden van God en houden van de mensen. Bidden is niets anders dan door God zelf bekeerd worden en leren echt lief te hebben. Bij God zijn en van hem houden is geopend worden, in ons hart en onze handen, voor de pijn en het vragende gelaat van de mensen. In Jezus' lijden en in zijn eenzaamheid ziet ons geloof al eeuwenlang al de pijn van deze wereld samengebracht.

Jezus draagt op deze dagen onze pijn mee, ook de pijn die we voor niemand durven uitspreken. Wat Jezus op Witte Donderdag doet, de voeten van zijn leerlingen wassen, is de kern van zijn boodschap. Jezus is bij ons als God die zo dicht bij ons komt dat hij onze dienaar wordt. Zo, beste medechristenen, met eenvoudige zorgende liefde, raakt God ons hart. Laten we zijn liefde beantwoorden. We kunnen dat. Laten we dicht bij hem blijven deze dagen, laten we met hem waken. En mogen het voor ieder van ons ook dagen zijn van diepe gevoeligheid voor de mensen die ons omringen, dichtbij en veraf. Met heel ons hart, met heel onze ziel, met al onze krachten. Dan, en dan alleen, zal het voor u en mij echt Pasen worden. Amen.

Dirk Godecharle